

Samenvatting

Als leden van de gemeente én de kerkdiensten niet bezoeken én de ambtsdragers niet ontvangen, dan houdt het een keer op.

Ook verhuizen naar elders en hier ingeschreven blijven is niet onbeperkt mogelijk.

Inleiding

Lid zijn van de gemeente is iets anders dan lid zijn van een voetbalvereniging of van de bibliotheek. Lid zijn van de gemeente betekent deel zijn van het lichaam van Christus. "Zoals ons ene lichaam vele delen heeft en die delen niet allemaal dezelfde functie hebben, zo zijn we samen één lichaam in Christus en zijn we, ieder apart, elkaars lichaamsdelen." (Paulus, Romeinen 12: 4 en 5). Dit betekent dat we elkaar niet uitgezocht hebben, maar elkaar aanvaarden als delen van dat ene lichaam. Het lichaam telt sterke leden en zwakke leden, gezonde leden en zieke leden, trouwe leden en ontrouwe leden. Het is niet de bedoeling elkaar de maat te nemen.

Maar het betekent ook dat het lichaam pas kan functioneren als de leden gemeenschap met elkaar en met Christus beoefenen. Christus is daarbij het belangrijkste, want hij is het hoofd. "Vanuit dat hoofd krijgt het lichaam samenhang, en wordt het ondersteund en bijeengehouden door alle gewrichtsbanden. Ieder deel draagt naar vermogen bij tot de groei van het lichaam, dat zo zichzelf opbouwt door de liefde" (Efeziërs 4: 16). Als deze samenhang met Christus als hoofd en met elkaar als leden echt grondig verstoord is, dan is er een grens bereikt.

De eerste grens is wanneer de kerkenraad moet oordelen dat iemand in zo ernstige zonde leeft dat hij niet te handhaven is binnen het lichaam. Dan moet met Paulus gezegd worden: "Binnen de gemeente geldt: 'verwijder wie kwaad doet uit uw midden'" (1 Korintiërs 5: 8). Maar daarover gaat het in deze handreiking niet.

Vertrokken zonder attestatie

Wat we hier bespreken is dat mensen soms zelf metterdaad de gemeenschap verbreken. De duidelijkste vorm daarvan is wanneer mensen gaan verhuizen naar buiten de omgeving van Apeldoorn. Daar is niets mis mee, wanneer betrokkenen zich bij een andere christelijke gemeente aansluiten die immers openbaring van hetzelfde lichaam van Christus is.

Graag zullen we dan de verantwoordelijkheid overdragen aan de kerkenraad in de nieuwe woonplaats. In kerkelijke taal heet dat: een attestatie meegeven.

De normale gang van zaken is: als je vertrekt dan meld je dat aan de scriba, met bericht bij welke kerk je je gaat aansluiten.

Is dat een kerk waarmee wij contact oefenen (dat is: NGK, CGK of GKV), dan krijg je een attestatie mee: een brief waarin we de zorg overdragen in handen van die andere gemeente. Aan belijdende leden of gezinnen wordt deze attestatie mee gegeven en we sturen daarvan bericht aan de ontvangende kerk; je meldt je zelf aan bij die nieuwe gemeente. Bij doopleden die zelfstandig verhuizen wordt de attestatie opgestuurd aan de nieuwe gemeente.

Is het een ander soort kerk of gemeente dan krijg je een verklaring van kerkelijke gegevens mee waarmee je je kunt aanmelden.

Zo is de normale gang van zaken bij verhuizing. Maar er zijn situaties waarin je eerst even tijd nodig hebt om je kerkelijk te oriënteren in je nieuwe omgeving. Daar hebben we best begrip voor en dat mag wat tijd kosten, maar tegelijk is het risico levensgroot dat je dan kerkelijk tussen de wal en het schip valt. En het is gewoon niet te doen dat ambtsdragers uit Apeldoorn naar je omzien als je heel ergens anders woont.

Daarom brengen we toch als hoofdlijn onder de aandacht dat verhuizing buiten Apeldoorn zonder een attestatie op te vragen feitelijk neerkomt op een onttrekking aan de kerk. Daar valt in goed overleg wel van af te wijken maar niet voor onbepaalde termijn en niet zonder de intentie om aansluiting bij een andere gemeente te zoeken. Dit betekent dat "in Apeldoorn ingeschreven blijven" niet zomaar mogelijk is. We zijn met elkaar een lichaam en geen kaartenbak. Dat is de richtlijn en die proberen we vorm te geven in de praktijk.

Voorlopig verblijf elders

Het zijn met name jonge mensen die vaak een tijd lang op twee adressen tegelijk wonen: ze wonen nog een beetje thuis en ze wonen al een beetje op kamers, of dat nu voor werk of studie is. Zij lopen het meeste risico om tussen de wal en het schip te raken en dat willen we eigenlijk voorkomen. Het werkt het beste om je als lid aan te sluiten bij de gemeente waar je door de week woont. Want hier vergeten we je heus niet en daar zal niemand je leren kennen als je je niet aansluit. Ook ouders proberen we ervan te doordringen dat het van belang is om aan zo'n kerkelijke overgang mee te werken.

Wij van onze kant proberen daaraan bij te dragen door de kerk waar je door de week woont te vertellen dat jij er bent en we berichten jou dat die kerk er is. Zolang je eraan meewerkt om minstens een keer per jaar met een ouderling of bezoeker in Apeldoorn een goed gesprek te hebben, accepteren we het graag dat je ook nog half Apeldoorner bent. Wil je dat niet, dan zul je een keer een keuze moeten maken en anders houdt het op.

Zich onttrekken aan de gemeenschap

Ook zonder verhuizing gebeurt het dat leden de gemeenschap met elkaar en met Christus onmogelijk maken doordat ze niet meeleven met de gemeente. Ze bezoeken de kerkdiensten niet, ze dragen niet bij op geestelijk en financieel gebied en ontvangen de ouderlingen of pastorale bezoekers niet. In zo'n situatie willen we echt ons best doen om deze mensen weer te bereiken, ook al is dat op een andere manier dan het gewone huisbezoek. Zelfs als het contact eens een of twee jaar geweigerd wordt dan willen we geduld betrachten, maar tegelijk duidelijk maken dat het zo niet kan blijven. Want er komt een moment dat we moeten constateren dat deze mensen zichzelf door hun gedrag van de gemeenschap afsnijden. We sturen hun dan een brief met verzoek om een duidelijk teken van beterschap. Is dat er na drie maanden niet gekomen, dan moeten we met spijt constateren dat ze zich aan de gemeenschap van de kerk hebben onttrokken en daar handelen we dan naar.